

Jubilejní Zlatá horečka na Hořina river

Napsal uživatel Michael Antony - Tony
Čtvrtek, 25 Březen 2010 23:57

Představte si krásné opuštěné údolí s loukou, protékajícím potokem, obklopené lesy, s malým srubem a velkou táborovou jídelnou postavenou právě z toho, co okolní les dal.

A teď zavěsíme na smrk, ze kterého je skvělý rozhled po údolí, kameru, která udělá jednou za pár minut krátký záběr a vydrží jí to celých šest dní, od úterý do neděle minulého týdne. Doma z kamery stáhneme natočené, pohodlně se usadíme, pustíme nějakou stylovou muziku, třeba písničku Bonanza od Pacifiku a kocháme se pohledem na krásnou klidnou loučku, z větší části zasněženou...

Pomaloučku se šíří, když tu se v záběru objeví zelené vojenské Áro s přívěsem. Vystoupí několik tmavých postav a v posledních okamžicích světla je vidět, jak z přívěsu pracně sundávají piano a sunou ho pod střechu táborové kuchyně. Opět svítá a na louce začíná být živo. Staví se šeltry, zubříky, objevují se další postavy a na louce se hromadí bedny, prkna, nádobí, špalky, po chvíli i polní kuchyně, vlajky, hromady různých textilií. Z prken se pomalu stávají stoly a lavice mizící pod střechu kuchyně, na které se objevuje nápis Saloon Y.

Saloon zkrásněl o velký komín, nové stěny a velký vojenský stan s nápisy Dragstore a Casino Brist. Opět se stmívá a po rozednění se na konci louky objevují týpí a další šeltry. Hromada nařezaných špalků se pomalu mění na hromadu našťípaných polínek do kamen a do týpí a z komína se kouří. Objevují se první zlatokopové, kteří přijeli již den před zahájením akce. Opět se stmívá a je tady pátek.

Je krásné počasí, sníh mizí před očima a ze všech stran na louku míří davy roztodivných postav. Na obzoru se objevují desítky ohňů a tábořišť, další týpí, v saloonu začíná být živo a údolím se nesou tóny známé písně Whisky, to je moje gusto z filmu Limonádový Joe, hrané na klavír. Dav je najednou viditelně vzrušen a vydává se podél potoka s kolíky v rukách a s koncesními listinami, kterými si označují jednotlivé claimy. Opět se stmívá, záře ze saloonu osvětluje louku, podél řeky planou ohně nočních zlatokopů a u banky a šerifovny v jednom, se stále objevují nové a nové postavy, žádající o občanství právě vzniklého města Fort Yukon. Celkem přišlo do tohoto mladého města žít na 300 obyvatel.

Sníh stále mizí, ale z cest na louce se stává bahnisko, stejné jako v ostatních zlatokopeckých městech.

V potoce jsou vidět desítky promrzlých postav, na louce před saloonem otevírají místní živnostníci svoje stánky, je vidět, jak na místě vyrábí palačinky, placky, chleba se škvarky, naháněči zvou do Vývařovny u telecí hlavy, indiáni rozprostřeli svoje deky a nabízejí své výrobky

Jubilejní Zlatá horečka na Hořina river

Napsal uživatel Michael Antony - Tony
Čtvrtek, 25 Březen 2010 23:57

bledým tvářím, potulní holiči loví svoje oběti, potulní muzikanti si snaží rovněž vydělat. Objevuje se skládací kostel, na zvonici se houpá zvon a zvoní do kraje. Kněz nahání bičem svoje ovečky a pod širým nebem se odehrává bohoslužba s prosbou o další zlatá naleziště. Jsme svědky zázraku, kdy jakýsi dlouhovlasý muž se šerifskou hvězdou na hrudi ožívuje v rakvi uloženou mrtvolu zlatokopa, který neměl štěstí. „Zázrak! Hosana! Haleluja!“ volají ostatní a už je tu posel, že byla nalezena další zlatá pole a dav zlatokopů mizí za obzorem. Kněz si spokojeně mne ruce a počítá bankovky v kostelní pokladničce.

Jen obchodníci dál klidně čekají, neboť vědí u koho pracně vyrýžované nuggety, směněné za místní yukonské dolary, skončí.

Objevují se jezdcí na koních. Děti hrají kuličky a místo do důlku se trefují do malého týpí. O kus dál probíhá závod v lukostřelbě. Zlatokopové se spokojenými výrazy se pomalu vrací do města. Několik potyček mezi nimi hravě uklidňují šerifovi pomocníci a z louky před saloonem se stává korzo. Dámy se převádí ve svých nejnovějších toaletách, pánové je zvou do cukrárny U boží milosti, objevuje se jednotka vojáků Unie.

Stmívá se a saloon praská ve švech.

Kameloti roznáší právě vyšlé noviny Fort Yukon Express, ve kterých občané města nachází pouze několik hodin staré novinky a daguerrotypie se záběry ze zlatých polí, saloonu, herny a dalších požehnaných míst.

Řev ze saloonu sílí.

Aukce uměleckých předmětů vrcholí a mnozí zlatokopové utrácí pohádkové částky za spoustu krásných věcí - patchworkovou deku, lapače snů, indiánský luk v korálkovaném toulci, kožené korálkované brašny a kapsičky na krk, zlatokopeckou keramiku, či dokonce živou slepici ve stylovém košíku.

Opět planou ohně podél potoka, ale krátký vydatný liják zahnal většinu zlatokopů zpět do saloonu mezi ostatní. Kolem piana se utvořilo volné jamovací muzikantské uskupení, whiscola teče proudem. V herně se točí ruleta. Zábava končí až v časných ranních hodinách.

Opět svítá.

K saloonu se trousí ospalé postavy jdoucí na čaj, kafe a sladkou snídani. Některé už rovnou s batohy, protože do civilizace to mají daleko a je třeba vyrazit včas. Ocelový oř nepočká.

Na obzoru mizí týpí, šeltry i zubříky. Před saloonem se opět objevuje hromada prken, hadrů, beden.. Nakládá se piáno. Ze saloonu mizí komín, vlajky i nápisy..

Postavy postupně ubývají, zmenšuje se i hromada před saloonem.

Najednou je vše pryč. Jen šerif a jeho pomocníci chvílku postávají před bývalým saloonem a pokuřují. Pak mizí i oni.

Začíná pršet a fouká studený vítr.

V záběru kamery se objevuje mokrý fousatý obličej. Vichr s postavou cloumá, dlouhá ruka se opatrně natahuje, něco hledá a..

Konec, tma.

Fotografie zachycují většinu zde popsaných událostí, najdete na: http://tonyavalon.rajce.idnes.cz/ZLATA_HORECKA_2010/